

Rosenberg Mór úr és Weisz J. M. úr elhalalozásakor azoknak családjaihoz részvétleveleket intéztünk.

Méltóságos báró Hatvany József úr, a vezérlőbizottságnak elnöke, a lefolyt tanévben is 2000 koronát bocsátott a tanári kar rendelkezésére, hogy ezzel hozzájáruljon szegénysorsú növendékeinknek reggelivel és ebéddel való ellátásához. Intézetünk nemesszívű és igaz barátjának e helyen is őszinte hálát mondunk nagylelkű adományáért.

Köszönettel említjük, hogy báró Hatvany József úr, a vezérlőbizottság elnöke a könyvtárnak nagybecsű régi pergamentumra irt bibliakódexet ajándékozott.

Baró Hatvany Józsefné ő méltósága megboldogult anyja, vágújhelyi Laczkó Antalné emlékére egy intézeti internátus javára 4000 koronás alapítványt tett azzal a rendeltetéssel, hogy az internátus létesítéséig az alapítvány évi kamatai az intézeti diákasztal céljaira fordíttassanak.

Az izraelita magyar közalap bizottsága az 1910-ik évre intézetünk szegénysorsú növendékeinek támogatására és a deákasztal céljaira engedélyezett 3000 koronát. Ugyanerre a célra a pesti Chevra-Kadisa előljárósága 1500 koronát és a pesti izraelita hitközség előljárósága 1400 koronát szavazott meg. Fogadják e testületek vezetői e helyen is hálás köszönetünket.

A vezérlőbizottság tagjainak névsorát a B) alatti, a tanári kar tagjait a C) alatti jegyzék tünteti fel.

A hallgatók és tanulók számát, nevét, születési helyét és előmenetelét a D) alatti melléklet tartalmazza.

Az Écz-Chájim segélyző egyesület működéséről, az intézet javára tett egyéb adományokról és ösztöndíjakról valamint a diákasztalról az E) alatti melléklet számol be.

Az intézeti könyvtár gyarapodását az F), G) és H) mellékletek mutatják.

Az 1909—1910-iki tanévben a néhai dr. Kaufmann Dávid alapból kiírt pályakérdésre: »Pseudo-Balkhi »Kitāb al-bad' val-ta'rikh« (ed. Cl. Huart) című munkája zsidó vonatkozásainak ésezek forrásainak kimutatása, ugymint a kimutatott adatok kri-

तिकai tárgyalása» című pályakérdésre egy dolgozat nyújtott be, melyről a szaktanár ítélete következőképen szól:

»A «ורישת והקרת» jeligével benyújtott egyetlen pályadolgozat szerzője a kérdés minden részletét derekasan oldotta meg. A Pseudo-Balkhi munkájának eddig kiadott négy kötetében előforduló összes zsidó vonatkozásokat tárgyi csoportosítással egybeállítja, az adatokat egyenkint vizsgálat alá fogja, forrásaiknak a rabbanita és karaita irodalomban nagy lelkiismeretességgel és tudással utána jár; ugyszintén kritikailag rámutat a helytelen értesítésekre és félreértésből származó állításokra s lehetőleg véleményt is kockáztat a tévedések okairól és eredetéről. Nagyon dicsérendő része az értékezésnek a karaita szektákról szóló kuszált értesítések azonosítása a régi karaita vallásirodalom alapján.

Szerző a tanulmánya során beható ismeretét mutatja a tárgyra tartozó zsidó és arab irodalomnak. Sőt az arab nyelvben való jártassága lehetővé tette pályázónak, hogy a Ps.-Balkhi munkája kiadójának és francia fordítójának, Clément Huart tanárnak némely botlását is helyreüsse.

Igy tehát a munka mind theologiai, mind philológiai tekintetben becsülettel megállja helyét és nagyon kívánatosnak tartom, hogy a szerző e dolgozatát közzé is tegye. Akadt, természetesen, a részletek dolgában mindenféle megjegyezni valóm is; ezeket a szerző használatára kéziratába jegyeztem be.

A munka teljességére még hiányzik egy tájékoztató és összefoglaló bevezetés. Ezt szerzőnek pótolni kell, mielőtt munkáját a nyilvánosság elé viszi. De a bevezetés híján is a benyújtott munkát érdemesnek ítélem arra, hogy a kitűzött pályadíjat elnyerje.»

A jeligés lepecsételt levél felbontása után kitünt, hogy a pályanyertes dolgozat szerzője: Dr. Schwarz Jakob V. éves hallgató.

Az 1909—1910-iki tanév végén a báró Schey Fülöp-féle alapból kiírt: »A kairói genizából kiadott gaóni responzumok egybevetése az idevágó irodalommal, különös tekintettel Maimonides Misné-tórájára» című pályatételre «החירו העשרה ליישנה»